

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

Abonamentul

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
Pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

CUVÂNTAREA

I. P. S. PATRIARH, CU PRILEJUL ALEGERILOR EPISCOPALE DIN
19, 20 și 21 OCTOMBRIE 1933.

Acest Congres Național Bisericesc, devenit Colegiu electoral prin sporirea lui cu membrii de drept și cu membrii Adunărilor eparhiale a episcopilor vacante, trebuia să se întrunească mai de mult.

Dar pe urma unor împrejurări și dificultăți independente de organele bisericești cu răspundere în această privință, și care sunt cunoscute tuturor, el s'a putut convoca pe zilele aceste. Tocmai de aceea, am convingerea că venerabilii și onorații membrii ai Măritului Congres electoral, simțesc ei înșiși îndoita îndatorire să dovedească prin votul ce vor da, că sunt cu totul străini de orice interese lăaturalnice și să procedeze călăuziți exclusiv de binele și interesul Bisericii și de iubirea ce o au către Sfânta Maica noastră Biserica ai cărei fii devotați sunt.

Asemenea atitudine e necesară oricând, dar mai ales în zilele de astăzi când și în

țara noastră ca de alt cum în toată lumea bântue o criză nu numai economică ci și sufletească sau morală, și când o eparhie vacantă și credincioșii ei, au mare nevoie de conducător spiritual integru, cu o aleasă cultură sufletească, cu bune experiențe de cărmuire bisericească aplicate cu energia necesară, la temelia căreia să stea o părintească bună voință.

Considerând că de astădată am convocat Congresul Național Bisericesc în Colegiu electoral pentru a alege episcopi pentru trei eparhii vacante, întrunirea lui a devenit o adevărată sesiune electorală. În nădejdea că Sf. Duh va inspira pe fiecare membru congresual, și pe toți împreună, pentru alegerea persoanelor celor mai demne pentru aceste înalte dregătorii, implor și dela locul acesta ajutorul lui Dumnezeu și declar sesiunea deschisă.

REALIZĂRI CARI RĂMÂN

Ne plângem, la tot pasul, de avalanșa strivitoare a năravurilor decadente, care înghiață multe entuziasme viguroase și tale aripile atâtor suflete înfiorate de zările marilor idealuri creștine și umanitare. Cultură neputincioasă, civilizație direct imorală, crăhuri materiale, falimente morale, domnia banului și a diplomației cu fețe nenumărate: iată o serie — necomplectă desigur — de puteri acaparate de spiritul negativ și distructiv. Cu toate acestea *lucrul cel bun și de suflete ziditor* nu stă pe loc. El își urmează cursul său și, chiar în condițiuni puțin prielnice, durează monumente nepieritoare ale mântuirii sufletești. Ceeace însemnează că numai dorința aprinsă de a înlătura orice piedică din calea binelui, face să-i se dea răului proporții prea îngrijurătoare. Căci adevărul acesta este: în timpul după războiul până în prezent — epoca cea mai turburată poate din viața omenirii — Biserica noastră ortodoxă a izbutit să realizeze progrese și înfăptuiri ce vor rămâne pilduitoare pentru posteritate.

Astfel: acum câteva zile s'a făcut sfințirea măreței catedrale, cu hramul Sfântului Dimitrie din Craiova; la 5 Octombrie se va sfinți

monumentala biserică episcopală din Cluj, rod bine miresmat al osteneților smerite și hotărâte cheltuite cu prisosință de P. S. Episcop Niculae Ivan al Clujului; tot în toamna aceasta e vorba să fie redată cultului: biserica mitropolitană odinioară a Târgoviștei, un juvaer de artă și semn viu al dărniceii poporului prin bogățiile strălucite cu cari e înzestrată și catedrala Episcopiei Hotinului-Bălți. Tot în rândul acestor falnice monumente ale pietății creștine, ridicate simbolice în cele patru unghiuri ale Țării, putem trece bisericile de parohie, dar tot așa de strălucite ca și catedralele episcopale: Sf. Dumitru-Colentina, Sf. Maria din parohia „Patriarhul Miron“, Sf. Trifon din parohia Căramidarii de jos și Spirea Veche, așezate, la fel, în cele patru părți ale Bucureștiului, afară de Sfânta Treime-Ghencea, care e în construcție.

Cu prilejul fericit al sfințirii unora dintre ele, chiar în zilele acestea, ne facem o plăcută datorie să însemnăm aci bucuria unor biruințe creștine, cari atârnă infinit mai greu în istoria omenirii decât puhoiul trecător al decadențelor diverse.

Pr. MANEA POPESCU.

S F A T U R I A C T U A L E

Acum 66 de ani, I. C. Brătianu avu prilej să scrie o broșură despre religie*). Prilejul a fost o scrisoare a patriarhului din Constantinopol către Cuza-Vodă. Fiind judecată greșit, I. C. Brătianu apreciază scrisoarea exact, pentru presa apuseană. Lăsând de-o parte chestia mănăstirilor închinat, încheiată de mult, eu mă opresc numai la ce este încă *actual* în broșura lui I. C. Brătianu.

1. Biserica orientală sau grecească (precum o numesc apusenii) se deosebește de cea romano-catolică prin dogme, dar mai ales (surtout) prin *constituția sa politică*. Biserica

orientală n'a avut nici Grigori VII, nici ordine călugărești militante, ca de ex. iezuiți, nici concilii de Trient. Autocrația nu s'a putut constitui în biserica orientală. Dacă patriarhul din Constantinopol și cel din Ierusalim ar vizita împreună principatele române, binecuvântarea s'ar cere — celui mai bătrân! Unitatea răsăriteană se află, deci, mai mult în dogme, decât în hierarhie.

2. Statele independente și ortodoxe, apăsate de turci, au rămas credincioase tradițiunei descrise. Fără greutate ele și-au putut proclama *autonomia* bisericească și niciodată — *remarque-le bien* — n'au riscat să fie tratate drept eretice. Probă: La români preotul sfințit în

*) *La question religieuse en Roumanie*. Paris, 1866.

țară străină nu poate sluji fără autorizarea specială a capului bisericesc.

Dar acum (1866), în chestia mănăstirilor, nu-i vorba de *autonomia* bisericei de-ar fi partidul național-român ar apăra-o cel dintâi. (*S'il en avait été ainsi, le parti national-roumain eût été le premier à la défendre, comme il a défendu et défendra toujours notre autonomie politique*).

3. Ce se petrece astăzi, însă, privește libertatea și democrația. Biserica românească a avut totdeauna o constituție prea *liberală* și prea *democratică*. Pe mitropoliți și episcopi îi alegea Adunarea națională. Dreptul guvernului de a-i numi pe arhieriei direct (ca d. ex. pe prefecți) ar însemna suprimarea unor prerogative vechi și a unei serioase condițiuni de independență.

4. Guvernul lui Cuza și-a croit o lege despre sinoade. „Laicii nu mai au dreptul de-a trimite deputații lor, așa cum era practica adunărilor noastre religioase. După decretul lui Cuza sinoadele s'ar compune din mitropoliți și episcopi și din delegații preoților numiți de (acei) mitropoliți și episcopi; *ele ar fi numai niște preținse sinoade*; ar fi o parte din — administrația țării: Ceeace I. C. Brătianu denunță, însă, adevăraților amici ai libertăților și *spiritelor care cunosc condițiile progresului și prosperității națiunilor*.

5. Și 'n sfârșit tentativa de-a atrage pe români în comunitatea catolică. Scopul principal al acestei acțiuni austriace a fost totdeauna *politic*: Austria voia să germanizeze. Însă: „La toate națiunile cu forțe vitale mari, cu caracter și personalitate bine determinată încercările de-a le suprima *originalitatea* provoacă numai desvoltarea energiilor și le dă prilej de a se manifesta. Așa s'a întâmplat și cu românii Austriei oridecâteori *naționalitatea* li-a fost amenințată“. Calvinismul a provocat o renaștere literară; catolicismul altă renaștere.

După două veacuri de presiuni zadarnice Austria încearcă a câștiga pe români prin alte mijloace.

6. Concluzia lui I. C. Brătianu este tot atât de exactă ca și constatările de mai sus. Iat-o verbal: „Popor prin eminență latin, cu popoarele care ne înconjoară noi avem numai legături religioase, pe care părinții noștri le-au consolidat prin multe sacrificii și care ni-au creiat drepturi (*des titres*) la celelalte popoare de același rit. A ieși din biserica grecească ar însemna să rupem ultima legătură cu popoarele vecine, care ne-ar socoti drept *renegați*: și să pierdem orice influență asupra-le“.

Renegați!

Și mai departe, tot așa de adevărat, I. C. Brătianu: „Dacă am intra în biserica catolică — presupunând că, *date fiind ideile noastre moderne*, așa ceva ar fi cu putință noi nu i-am aduce bisericii catolice nici o putere (*force*), iar *poziția noastră de neofiți ar fi neînsemnătoare (insignifiante)*; pe când, rămânând unde suntem, în biserica răsăriteană, noi ne păstrăm în orient influența noastră, care totdeauna va fi *în folosul ideilor și marilor interese ale civilizației occidentale*“.

*

Aceasta era concepția exact-istorică și 'n formă lapidară a marelui I. C. Brătianu.

Rostul mondial al credinței ortodoxe el îl punea 'n legătură vieaie cu interesele civilizației europene; ideile acestela ne împedeau a deveni nedemni renegați religioși, accentua — în 10 Februar 1866 — acest bărbat de-o moralitate foarte simțitoare; ideile acestea 'n forma lor conștient-naționalistă complectau energia străvechi-instinctivă.

Astfel I. C. Brătianu desvăluia sufletul vechiu-românesc și-l așeză la baza evoluției moderne a națiunii și a religiei străvechi.

G. BOGDAN-DUICĂ

INCERCĂRI DE UNIRE ÎNTRE BISERICA ORTODOXĂ ȘI CEA ANGLICANĂ

Având în vedere spiritul pozitivist, stăpânit de un materialism sălbatic al epocii actuale, care încrezută în uimitoarele progrese ale civilizației, desconsideră nu numai valorile morale și culturale în schimbul celor politice, dar și religia însăși e privită de unii mai îndrăsneți ca o fosilă netrebuincioasă; ținând seama de lupta atelsmului sălbatic deschis în cadrul de apocalips al Rusiei Sovietice, unde, după relatările ziarelor „Ruscoe slovo“, din Vilna, „Poslednjanovosti“ din Paris și „Slovo“ din Varșovia, foametea e așa de mare, încât țăranul ca să-și scape de jaful holda încă necoaptă o înconjoară zi și noapte cu bicicleta sau călare; unde prin diferite stații de căi ferate se vinde carnea omenească pentru hrană, căci făpturile lui Dumnezeu au devenit acolo mumii uscate, vorbind mașinal și încet ca hipnotizații; se înțelege astfel de ce diferitele biserici, fără deosebire de doctrină se frământă astăzi în mod sincer să-și dea mâna ca astfel unite să poată pătrunde cu simțăminte mai creștine sufletele lumii aceștela ameițită de repeziunea și folosul mașinilor.

Indiferentismul religios din sufletele tinerilor dela noi mai mult sau mai puțin culti, dovedește îndeajuns aceasta. Desigur, nu ne-am propus să vorbim aci de activitatea misionară la noi și alurea, de importanța netăgăduită a liceelor confesionale, nici de nefărșitele mijloace de propagandă ale catolicilor, ci vom privi în larg mișcările unora din biserici, de a se uni în fața unui dușman comun.

Astfel protestantismul care socotește că nimic nu a fost de o însemnătate mai mare pentru dezvoltarea istoriei în timpurile moderne, decât fapta lui Luther, căci, prin ideea de emancipare a omului în fața lui Dumnezeu, el a înrăurit întreaga istorie politică, se întreabă îngrijorat dacă în mijlocul acestei complete refaceri a lumii de astăzi mai poate îndeplini o misiune sau nu. Protestantismul însă este slab, căci teritorial, el nu este o unitate și chiar în țara de origină îmbucătățirea în care se află a împiedicat atâta vreme unirea politică a Germaniei. Diferitele forme de protestantism i-au luat

întotdeauna puterea unei acțiuni unitare.

Chiar din punct de vedere intern vigoarea protestantismului este tot mai mult istovită. Concepția despre ființa și valoarea reformei pentru istorie a fost în ultimul timp schimbată. Cercetarea nepresupusă a științei, care a fost socotită ca adevăratul domeniu al protestantismului este primejdulă astăzi de a fi smulsă. Așa se explică de ce în ultima clipă protestantismul a recurs la apărare dând ființă la diferite uniuni ale Bisericii protestante ca: *Unirea Bisericii Evanghelice Germane*, și *Unirea internațională pentru apărarea protestantismului*. Singura idee care mai poate prinde astăzi din doctrina protestantă este aceea a libertății omului față de o constrângere externă și legătura de justificare numai în fața conștiinței sale pentru lucruri veșnice. În virtutea acestei idei a individualismului revoluționar, protestantismul își vede mântuirea spre un înalienabil câștig în viitor. El socotește astăzi ca o datorie să accentueze valoarea fiecărui suflet în deosebi la parte din tineretul care stăpânit de pietate și supunere preamărește acum cuvântul de „Spirit“ în contra mișcării lui față de slăvirea lui Nietzsche. — „Atât timp cât mai există oamenii ce-și simt cele mai bune puteri ale lor înrădăcinate în veșnice și a căror constrângere către conștiință, rămâne firul conducător al cugetării și acțiunii lor, va avea și protestantismul de îndeplinit misiuni și le va îndeplini¹⁾. Vedem din aceste cuvinte convingerea adâncă a protestantismului că această idee mai poate interveni astăzi în evoluție. De aceea ei caută acum o legătură cât mai strânsă între țările Europei sud-estice, începând din Austria până jos în Balcani. Această legătură trebuie să fie urmată de alta din Răsăritul și Nordul Europei, continuându-se un bloc închis din Marea Baltică și până în Marea Neagră. Acest bloc ar putea fi, pretind protestanții, de cea mai mare însemnătate pentru poli-

1) Sânt cuvintele cu care Dr. Glondys dela Soc. Transilvania își încheia interesanta sa conferință ținută și în București. — A se vedea rezumatul conferinței în „Bukarester Tageblatt“ Mittwoch, den 22 Febr. 1933 și Freitag den 24 Februar 1933 pag. 3 și 4. — de care ne-am folosit și noi.

tica internațională. Astfel ei văd puțința de apărare a moștenirii protestante față de comunismul rus, care e reacțiunea contra individualismului exagerat, dar și față de fascismul romanic care e reacțiunea contra național-socialismului. Totuși prin ideea de libertate și de răspundere a fiecăruia numai în fața conștiinței sale, spiritul de unire cerut de comunism și de fascism nu e străin protestantismului care ar forma mai mult o sinteză între individualism și socialism.— Nu putem stăruî aici asupra acestor chestiuni, care depășesc acest capitol; frământarea din protestantism dovedește însă în deajuns gravitatea situației.

Ar părea totuși curios că Biserica Anglicană se apropie în ultima vreme mai mult de biserica ortodoxă decât de cea luterană. Această apropiere ne-o lumurim pe două căi: pe cale istorică și pe cale doctrinară.

Cu ajutorul istoriei vedem că tradiția Bisericii Anglicane tinde spre Răsăritul Ortodox pentru că ea din primul period a făcut parte din Biserica cea nedăspărțită, ecumenică și pentru că unul dintre cei mai mari și cei dintâi Arhiepiscop de Canterbury, a fost grecul Teodor din Tars († 690) căruia această biserică și țară îi datoresc prima organizare sistematică a vieții religioase). Totuși relațiile de unire s’au început târziu și s’au dezvoltat încet, primele încercări (1572 — 1579; 1580 — 1584; 1585 — 1595) făcute de Eremia al II-lea se termină cu răspunsul acestui Patriarh de Țarigrad, din 6 Iunie 1581, în care grecii, categoric opuși unirii scriau între altele teologilor din Tübingen să-și vadă de calea lor, să nu se străduiască mai mult în sensul unirii, și «mai ales să nu le scrie despre dogme».

Deabia în secolul XIX se fac însă încercări mai hotărâte și anume spre anul 30 cu prilejul deșteptării bisericii engleze, când a simțit viu trebuința lăuntrică să se rezeme și să se justifice pentru catolicizare pe comorile bisericii apostolice ortodoxe. Dar înțeleptul mitropolit al Moscovei Filaret, (1867, XI; 19), a știut să oprească la timp această apropiere. În urma bulei „Apostolicea curea din 13 Septembrie 1897 a lui Leon al

XIII-lea (1903) care tăgăduiește în totul valoarea hirotoniilor anglicane, biserica din Anglia caută iarăși sprijin în Răsăritul pravoslavnic. Din acest moment se desfășură activitatea binecuvântată a Marelui creștin *Mr. William John Birkbeck* care, alegându-și Rusia drept câmp al nemijlocitelor sale acțiuni a lucrat cu osârdie pentru unirea Bisericii Anglicane cu cea ortodoxă până la prematura sa moarte (1916. 27).¹⁾ Cunoșcând limba, viața, practica și doctrina Bisericii rusești a atras spre ea toată stîmna și respectul conducătorilor bisericii engleze. Prin el s’au înfăptuit legături oficiale cu Rusia, trimițând deputați englezi și înfăptuind legături oficiale cu Rusia, trimițând deputați englezi și erarhi de seară la încoronarea lui Nicolae al II-lea 1896 Antonio Vadkovski reprezintă Biserica rusă în 1897 în London la sărbătoarea împlinirii 60 de ani de domnie a Reginei Victoria. De atunci s’au întemeiat cunoscutele legături între Biserici.

Tristele împrejurări din vremea mai nouă fac pe ortodoxi să încline spre Biserica anglicană, lipsind pravoslavnică Rusie de acțiunea sa ecumenică iar Răsăritul, rămânând fără apărare și fără hrana materială și duhovnicească.

Dușmanii o înconjură din toate părțile, primejdia catastrofală se apropie; Ortodoxia trebuia să fie mântuită²⁾. Privirea fără voce se îndreaptă spre biserica din Albion, care cu excepția periodului dintre 1841—1881³⁾ a fost întotdeauna corectă cu răsăritul, păstrând solidaritatea creștină și mărginindu-se în atitudinea sa față de propaganda supărătoare la norma precizată de Christos: „Cine vine la mine, nu am să-l dau afară.” (Ioan VI. 37) Nădejdiile ortodoxilor s’au justificat prin încercările grele din vremurile cele mai noi. În numele intereselor ortodoxe, Biserica Anglicană intră atunci în rolul unei politici internaționale și numai acestei politici i-se datorește cel mai mult păstrarea patriarhiei sale ecumenice, în care noi avem pentru ortodoxie centrul unității canonice, fără

1. Rt. Rev. Bp. of Gloucester Arthnur C. Headlam, The church of England London 1934 p. 15. — citat de noi dintr-un articol al D-lui N. N. Glubokovski, publicat în: „Duhovna Kultura” Sofia, Aug. 1931, cartea 46, pg. 91.

1) Dl. N. N. Glubokovski în Rev. rusească. „Trudă Kievskoi Duhovnoi Akademii” 1916, Nr. 11—12, pag. 226—257, i-a închinat pagini meritate de amintire. Și chiar în articolul din „Duhovna Kultura” pag. 92 are pentru el rânduri calde.

2) Duhovna Kultura Sofia Aug. 1931 Cart. 46 pag. 93.

3) Cu prilejul neizbândirii încercărilor misionare cu Episcopul Anglo-Luteran din Ierusalim, după aceea însă, îndată lichidată. (Duhov. cult. art. cit. pg. 93.)

de care Bisericile ortodoxe ar fi putut deveni o ușoară pradă a turburărilor interne și a atacurilor externe, ducând spre o inevitabilă anarhie.

Pe lângă aceste încercări, s'a căutat o apropiere și prin cunoștința științifică în care scop avem lucrări și instituții speciale. Paralel cu comisia veche catolică, care lucrează după indicațiile sinodului din 1892, și care se preocupa de chestiunile anglicanismului, a funcționat în Petersburg încă din 1912 „Societatea rusească a zeloșilor pentru apropierea Bisericii engleze cu cea Pravoslavnică“ (analoagă după probleme și scopuri cu ivirea în 1906 din Anglia a „*The Anglican and Eastoern Orthodox Churches Union*“, vezi art. d-lui Glubdkovski). Autorități de seamă ale Bisericii anglicane, s'au informat direct de societatea rusească prin lecții vii apărute apoi în limba rusă: se scriu și tratate științifice. Străduințele au mers în armonie din ambele părți, până în cele din urmă s'au oprit la punctele dogmatice. Judecând după critica rece pe care prof. H. R. Andrușos, o aduce anglicanismului, vedem că Răsăritul grecesc a cedat mai puțin din punctele sale

de vedere și a ajuns în cele din urmă la acelaș rezultat.

Ortodoxii anglofili, înmulțindu-se au voit o expresie solemnă și evidentă a convingerii lor. Prilejul se ivi, și prin participarea lor la conferința a VI-a din Lambeth (1920) avem primul act de acest fel. După aceea profesorul Pantelimon Comneanu, reprezentând Patriarhia ecumenică, recunoaște într-un tratat larg erarhia anglicană.

În 1922, Meletie al VI-lea, pe atunci Patriarh al Țarigradului, recunoaște hirotoniile anglicane ca legale și de o potrivă cu cele catolice, în 1925, arhiep. Atenei, Christostom (Papadopoulos) desăvârși și dovedi științificește acest lucru într-o operă specială. Al doilea prilej, anglofilii l'au găsit în Iunie 1925, când s'a sărbătorit în Londra împlinirea a 1600 de ani dela sinodul Nicean.

Printre reprezentanții celorlalte Biserici ortodoxe au participat aci și aceia ai Bisericii rusești, care cunoșteau mai bine slujba Bisericii anglicane și se simțeau mai aproape de viață, de credința și de pietatea lor.

(Urmează în numărul viitor).

SĂRBĂTORIREA PREOTULUI DUMITRU MÂNDREANU DELA PAROHIA CREVEDIA-MARE-VLAȘCA

— 50 DE ANI LA ALTARUL BISERICII —

În ziua de 17 Septembrie a. c., s'a sărbătorit cu deosebită solemnitate, în biserica din com. Crevedia-Mare, județul Vlașca, Cucernicul preot Dumitru Mândreanu, cu ocaziunea împlinirii a 50 ani de activitate pastorală.

Cercul preoțesc „Corbii-Mari“, a organizat această sărbătorire a venerabilului preot, odată cu ținerea ședinței religioase, rânduită la această parohie, desfășurându-se în chipul următor:

Toți preoții cercului au oficiat de dimineață serviciul divin, în sobor. La sfânta Liturghie: răspunsurile au fost date de un cor de seminaristi, iar predica a fost susținută de C. S. preotul Ioan B. Stănescu, fost protopop al Circ. III-a, Căscioarele-Vlașca. Cuc. Sa a desvoltat cu multă măiestrie, cuvintele Mântuitorului: „Cela ce vrea să vie după mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea sa și să vie după mine“ (Marcu, VIII, v. 34).

În cuvinte calde și pline de convingere a învederat, cum au înțeles creștinii din cele mai vechi timpuri, să urmeze calea blândului Mântuitor, dând sfaturi alese de urmat pe drumul mântuirii veșnice, în aceste grele și protivnice vremuri.

Predica și slujba Sf. Liturghii a fost ascultată de mulțimea credincioșilor enoriași ai bisericii „Crevedia-Mare“, precum și de credincioșii satelor vecine, de invitații și prietenii preotului sărbătorit.

După oficierea Sf. Liturghii, s'a slujit un Te-deum ocazional. La sfârșitul Te-deumului, Pr. Nae Alexandrescu, Crevedia-Mică, ca delegat din partea cercului a expus biografia Pr. D. Mândreanu, într-o frumoasă cuvântare pe care o rezum astfel:

Pr. Dumitru Mândreanu s'a născut în satul

Crevedia-Mare, la 29 Octomvrie 1864, din părinți coborîtori din viță preotească.

Cursurile primare le termină la renumitul „Institutul Maior Mișu Anastasie“ din Clejani, condus de maestrul pedagog Cordescu, după care urmează studiile la „Seminarul Nifon Mitropolitul“ din București. Absolvește seminarul în anul 1880, funcționează ca învățător 3 ani la școala primară „Zădăriciu“ și în anul 1883, după trecerea în căsătorie cu Elena Pr. Bărbulescu

Preotul Dumitru Măndreanu

din Mârșa, este hirotonit preot la 5 Iulie, pe seama parohiei Crevedia-Mare, deși i se oferise biserică în București, fiind un distins muzicant.

Preotul Dumitru Măndreanu a fost un preot cu demnitate și un model tată de familie, cu toate că a încercat mari dureri și necazuri la tinerețe: pierderea scumpei sale soții și — mai târziu — a unui bun copil.

Celor 4 fii ai săi le-a dat o exemplară educație și cultură, ocupând astăzi funcțiuni de mari merite sociale: doctor, avocat, profesor.

Ca preot: în serviciile rituale un artist, când pune în joc talentul și darurile sale de preaslăvire a lui Dumnezeu; în raporturile cu enoriașii: blând, mângâietor, săritor și vrednic;

priceput și cinstit în administrare bisericească.

A lucrat cu multă râvnă în biserică, în societate; a reparat radical mareașă sa biserică parohială; a trecut la ortodoxism credincioși de alt rit creștin; a înființat Banca populară din sat și Obștea de împroprietărire pe care le-a prezidat cu demnitate și mult succes; un colaborator nedespărțit al învățătorilor școalei din localitate, pentru răspândirea învățătorei de carte.

Pentru toată munca depusă a fost răsplătit de Sf. Mitropolie cu rangul de „sachelarie“ și medaliat cu „Răsplata Muncii pentru biserică, clasa I“.

A fost numit proistos de circumscripție mai mulți ani și actualmente este președintele judecătorei protopopești Circ. III-a, Vlașca.

După 50 de ani, de activitate bisericească și în etate de 69 ani, este în deplină sănătate și în puteri, de a sluji mai departe Domnului!

Părintele biograf îi aduce sărbătoritului omagiale urări de sănătate și de păstorie până la adânci bătrâneți.

Au mai vorbit d-nii: N. Crevedia, ziarist și Florea Dumitrescu, percepător, din partea enoriașilor, subliniind calitățile și munca depusă de preotul lor, timp de 50 de ani.

Seria cuvântărilor se încheie de Preotul Alexandru Tănăsescu, președintele Cercului, evidențiind atențiunea și zelul preotului Măndreanu în parohie, unde nu s'a putut înfige niciun sectant și în activitatea cercurilor pastorale a contribuit cu talentul său la cântare și cu sfaturile-i practice la reușita deplină și satisfăcătoare a acestor ședințe religioase și de preotul Ioan B. Stănescu, care a mărturisit, că atâta timp cât a fost protopop, sărbătoritul a fost mai activ, mai conștient decât alți preoți tineri și totdeauna consecuent în crezul și idealul său, din toate punctele de vedere.

Sărbătorirea s'a terminat cu emoționanta cuvântare a preotului Măndreanu, care în primul rând mulțumește lui Dumnezeu, căruia i-a slujit cu credință, pentru sănătatea trupească și sufletească, cu care l-a dăruit să slujească în biserică 50 de ani.

Cu lacrimi în ochi spune, că deși o avut necazuri la tinerețe, totuși și-a făcut datoria, ca servitor al Altarului, cu nădejdea și credința lui Iov, că pe orizontul vieții sale va apare — odată — soarele fericirii și mulțumirii sale sufletești.

Acum de pe treptele bătrâneții și vremii de

50 de ani, de activitate pastorală, privește cu multă satisfacție sufltească trecutul vieții sale, înconjurat — de dragostea și respectul fiilor săi, de iubirea și ascultarea enoriașilor, de stima colegilor preoți, cunoscuților și prietenilor săi.

Mulțumește din suflet membrilor Cercului pastoral, căruia îi aparține, și care au organizat această solemnitate în cinstea sa.

Preoții și lumea de elită felicită pe sărbătorit iar poporul în semn de recunoștință îi sărută mâna.

Corul cântă îndelung timp: „Mulți ani trăiască!“.

Preot. ALEX. TĂNĂSESCU

Președintele Cerc. Pastoral
„Corbil-Marl“-Vlașca.

M I Ș C Ă R E A M I S I O N A R Ă

CERCUL PASTORAL BĂNEASA, JUDEȚUL VLAȘCA. — Trăim vremuri de grea încercare sufltească; setea religioasă și dorul de cele sfinte, din zi în zi se afirmă tot mai mult.

Iată căci cuvintele profetului Eremia, din nou își trăiesc viața și pentru noi cei din sec. XX: „Stați în drumuri și căutați și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună și umblați pe dânsa; și așa veți afla odihna pentru sufletele voastre“. (Eremia 6; 16).

Astăzi, aproape la tot pasul ești asaltat de mulțimea credincioșilor, cari îți pun tot soiul de întrebări, unii cari sunt pe adevărata temelie a Bisericii creștine ortodoxe, pentru a se înțări în credința lor și pentru a se putea apăra în contra celor cari îi turbură cu învățăturile lor rătăcite; iar alții pentru a-și satisface curiozitatea lor despre cele Sfinte ca: viață veșnică, sabbat sectant, pomenirea morților, etc.

Setea această religioasă este confirmată de puhoiul de secte, care bâjbăie în întunecul ignoranței, fiindcă au părăsit calea cea dreaptă, care trasată până în adâncimea veacurilor viitoare, atât de Sf. Scriptură, cât și de Sf. Tradiție, cari stau neclintite, de două mii de ani, constituind cea mai mare piatră de poticnire pentru acei cari se pretind a fi știitori, și interpretează Sf. Scriptură după vederile lor; iar Sf. Tradiție o resping cu dispreț.

Preoții noștri de astăzi, cu toate greutatele materiale de cari sunt loviți, astăzi nu se mai bucură cel puțin nici de liniștea sufltească de care s'au bucurat bătrânii noștri, ci atât fiecare în sătucul lui, cât și atunci când sunt adunați pe centre la cercurile pastorale, nu de dat lupta cea grea, cu curioșii vremurilor în care trăim și cari cer ca totul să fie palpabil și demonstrat intuitiv.

Cu toate acestea lupta se dă cu mult succes,

datorită pregătirii corpului preoțesc de astăzi și mai presus de toate datorită pătrunderii spirituale de care sunt însuflețiți slujitorii Sf. Altar, cari lihnii și zdrențăroși, vin din sate îndepărtate pentru a duce cuvântul lui Dumnezeu „până la marginile lumii“. Pentru aceasta voi da mai jos descrierea unei ședințe a cercului pastoral, ca să vadă și cei cari ne bârfesc și ne fac „Draci“, că noi suntem oameni în slujba lui Dumnezeu și a binelui omenesc.

La 28 Mai a. c., am ținut ședință pastorală în com. Branștea-Vlașca.

Această parohie este una dintre cele căzute victimă adventiștilor. Lucrurile lui Dumnezeu s'au arătat și aici cu prisosință.

Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de șase preoți, membrii cercului, după care Pr. Dumitru Popescu-Gostin, președintele cercului, a rostit predica zilei, tratând în cuvinte foarte simțite despre „Cultul și însemnătatea sfinților“.

Numărul credincioșilor participanți la Sf. Liturghie, a fost destul de mulțumitor, iar după masă, la ședința publică, care a început la ora 2½, toți credincioșii ortodocși, împreună cu o bună parte dintre sectanți s'au adunat în curtea școlii primare din comună.

Ședința publică s'a transformat într'o misiune religioasă de o mai mare amploare, organizată de P. C. Pr. protoereu Al. Constantinescu din Giurgiu, care adânc pătruns de datoria sfântă a apostolatului, a venit în această parohie, situată la 15 km. depărtare de Giurgiu, însoțit de Soc. muzicală „Lira“, de sub conducerea d-lui T. Karpis, profesor la liceul „I. Maiorescu“ din Giurgiu, precum și de d-l Savin Popescu, director al liceului sus numit.

Pe lângă cei mai sus menționați, Păr. protoereu a mai fost însoțit și de Pr. căpitan N. Popescu, confesorul garnizoanei din Giurgiu, precum și de un număr de peste 60 enoriași ai

bisericii „Adormirea Maicii Domnului“ din Giurgiu, care au luat parte cu tot sufletul lor de creștini, la această frumoasă manifestare religioasă, cântând cu toții cântece creștinești.

Ședința a fost deschisă de părintele proistos D. Popescu, printr'o cuvântare ocazională, arătând rostul acestor ședințe cari urmăresc promovarea binelui social și mântuirea sufletească, salutând tot deodată sosirea Părintelui protoereu, împreună cu a tuturor însoțitorilor P. C. Sale, transmitându-le tuturor omagiul de recunoștință și călduroasă mulțumire, din partea membrilor Cercului pastoral.

După aceasta corul asociației „Lyra“, de sub conducerea d-lui Karpis, a executat concertul „Slavă întru cei de sus“, după care părintele D. Popescu a dezvoltat în cuvinte înălțătoare subiectul „Despre importanța sufletului și a credinței strămoșești“, conferință, care a fost foarte bine documentată scripturistic în legătură cu secta adventistă.

Ședința a decurs într'o atmosferă de duh creștinesc, cu coruri religioase, executate atât de soc. „Lyra“, cât și de corul enoriașilor creștini ai bisericii „Adormirea Maicii Domnului“, al cărei paroh este P. C. Păr. protoereu Al. Constantinescu. Cuvântările s'au succedat alternându-se cu corurile.

La cuvânt a urmat Pr. David Bădărică-Meletie, care a tratat subiectul „Despre Botezul copiilor mei“, aducând dovezi suficiente, atât din Sf. Scriptură, cât și din Sf. Tradiție, pentru ilustrarea și argumentarea acestei chestiuni.

Pr. căpitan N. Popescu, confesorul garnizoanei Giurgiu, printr'o cuvântare ocazională, a îndemnat pe credincioși la stăruință în credința străbunilor și la o unitate sufletească, pentru a putea duce cu mai mult succes lupta împotriva dușmanilor, cari cer revizuirea tratatelor de pace și distrugerea granițelor noastre naționale.

D-l Savin Popescu, directorul liceului „I. Maiorescu“ din Giurgiu, a rostit o cuvântare măjestoasă, evocând exemplul Domnitorilor români, care și-au plămădit sufletul sub scutul credinței și al Bisericii strămoșești.

După aceasta a luat cuvântul Păr. protoereu, care a arătat pericolul cel mare, pe care ni l-ar aduce acești sectanți, prin specularea conștiinței celor lesne încrezători în ei, cari răstoarnă case întregi pentru un câștig necuviincios, îndeamnă la statornicie în credința strămoșilor, evocând cazul lui Brâncoveanu, care n'a cedat

nici cu preul vieții. În tot timpul ședinței d-l T. Karpis, a avut grije ca printre conferințe să ne întrețină atenția vie, recreindu-ne spiritele cu diferite bucăți religioase, pentru care îi aducem și pe această cale mulțumirile noastre.

Ca ultimi vorbitori pentru încheierea ședinței a vorbit Pr. D. Cristescu-Braniștea, care cu lacrimi în ochi a arătat slăbirea sentimentului religios la sate, față de orașeni, pe care îi dă ca exemplu sătenilor.

Tot în acest sens a mai vorbit d-l D. Turea, directorul școlii primare din Braniste.

Nu vreau ca să-i trec sub tăcere pe cei 60 de enoriași evlavioși, cari s'au obosit din dragoste pentru Biserica Domnului și au luat parte activă la această ședință, unde au cântat mai multe bucăți religioase, precum: Doamne al puterilor; Cu noi este Dumnezeu; Tatăl nostru; Cruce Sfântă, etc.

Încă odată mulțumind tuturor celor cari au avut dragoste de a participa la această manifestare religioasă culturală, rog pe Bunul Dumnezeu, ca să ne ajute, ca și de acum înainte să fim demni de această soartă a apostoliei.

* * *

CERCUL PASTORAL „MALU“, JUD. VLAȘCA. — Activitatea sa în cursul anului 1933 și rezultatele obținute.

Cercul pastoral „Malu“, este sub conducerea subsemnatului. Comunele cari-i aparțin sunt: Malu, Slobozia, Gogoșarii-Vechi, Drăghiceanu, Căcaleți și Hodivovaia.

Parte din ele sunt așezate pe lunca Dunării, parte ceva mai la deal, cu 15—20 km.

A lucrat conștiincios, dela începutul înființării sale, ca atare și anul acesta.

Niciodată nu a pierdut din vedere că: „Adevăratul înțelept nu este cel care are mai multă istețime, ci cel care își îndeplinește datoria cu omenie“.

La începutul fiecărui an de lucru, conformându-ne dispozițiunilor chiriarhale, am stabilit în comun acord cu frații preoți programul de lucru, pe care l-am executat întotdeauna întocmai.

Pe cel din anul acesta, 1933, l-am înaintat P. C. Părinte Protoiereu, cu raportul Nr. 9 din 15 Februarie a. c.

Iată cum s'a desfășurat lucrarea:

1. La 12 Martie, a avut loc primul cerc în com. Slobozia.

Cu toate că timpul a fost cam nefavorabil,

ca de obicei în primele zile ale acestei luni, când iarna cea sbârilită, nu-și cedează, așa cu una, cu două, scaunul ei de ghiață, noului mosafir firav și nepoftit „primăvara“, preoții și cântăreții respectivi, au fost toți la datorie; afară de Pr. Marin Stăncescu-Drăghiceanu, care excepțional a lipsit, reținut de motive serioase familiare.

Își dau prea bine seama tovarășii de lucru, că: „Propășirea nu stă în a te bucura mult, ci în a suferi mult“.

Dacă Domnul și-a jertfit viața Sa pentru noi și noi suntem datori să ne închinăm viața noastră întreagă Domnului, fiindcă cine-și iubește viața o va pierde și cine-și urăște viața în lumea aceasta, o va câștiga, pentru viața veșnică“, zice Domnul (1 Dan, 12,25).

De dimineață s'a oficiat sfânta slujbă în sobor. Mai toți preoții din cerc având apreciable aptitudini muzicale, însoțiți și de cântăreții distinși dela Slobozia, am putut a înălța inimile și cugetele celor prezenți, spre tainele infinitului.

Predica zilei a fost rostită de Cuc. preot Traian Găină-Gogoșarii-Vechi. Sf. Sa mai îndeplinește și rolul de secretar al cercului; deși tânăr, lucrează cu multă pricepere, energie și ascultare. A complectat apoi Pr. paroh local Petre Gongescu, teolog și desăvârșit mănuitor al cuvântului scripturistic.

S'a oficiat apoi parastas pentru eroi și s'au distribuit enoriașilor prezenți multe broșuri din biblioteca „Patriarhul Miron“, procurate din fondul cercului.

S'a anunțat apoi ședința publică pentru ora 2 p. m. A rezultat 150 lei, sumă destinată pentru fondul cultural al cercului. Suma, cu chitanțier în regulă, s'a încredințat Păr. secretar al cercului, Traian Găină, cu însărcinarea de a se interesa mai departe de procurarea altor broșuri sau foi de propagandă.

A urmat după aceasta ședința intimă la școală. Aci Păr. Gongescu, a făcut o dare de seamă asupra lucrării recent apărute a d-lui Victor Popescu:

„Din problemele religioase ale bisericii“.

Subsemnatul de asemenea am recomandat și vorbit despre conținutul lucrării d-lui Ioan G. Savin: „Iconoclastii și Apostasi“.

Părintele Bucur Nițulescu-Hodivovaia, ne-a arătat în fapt și recomandat lucrarea: „Machia-veli“, de Antoniade.

Ne-a promis că la altă ocazie, ne va face o

amplă sinteză, asupra acestei lucrări, comparând unelte părerii de aci, cu situația de azi a Sf. noastre biserici.

După masă, la ora 2 p. m., a urmat ședința publică, după cum s'a anunțat, printr'o scurtă alocuțiune a subsemnatului.

Apoi am explicat un text din Epistola Sf. Apostol Pavel, către Efeseni, unde-i vorba despre minciună, furt, mânie și insultă, viții din cari ușor se poate ajunge la omor.

Am anunțat acest subiect și am dat cuvântul preotului Nițulescu-Hodivovaia, spre a combate acest păcat, petrecut de mai multe ori, din nefericire, în acest sat.

Copiii de școală ne-au secondat cu câteva poezii religioase, morale, pregătite la orele de religie de către preotul local.

Tot Cucernicia Sa a încheiat ședința, mulțumind enoriașilor și preoților de concursul dat, întru moralizarea enoriașilor Sfinției Sale.

Apoi a plecat fiecare întru ale sale, ducând cu sine frumoase impresii, asupra celor observate.

II

Ședința a II-a a vut loc la Cacaletți, pe ziua de 30 Aprilie.

Au participat la slujbă toți membrii cercului, fără a absenta nici unul. Sf. slujbă nu a lăsat nimic de dorit. Fiecare din slujitorii sf. Altar, căutau să exceleze prin câte ceva: Un tatăl nostru, Heruvim, sau Axion, cântate cât mai duios și mai expresiv.

Sf. biserică a fost bine populată. Am constatat și cu alte ocaziuni, că enoriașii de aci au mare dragoste față de locașul Domnului, reparându-o și îngrijind-o cu multă atenție.

Pentru aceasta merită toată stima Pr. local P. Anculescu, care împreună cu autoritățile comunale, s'au ostenit pentru buna îngrijire a Sf. Biserici.

Predica zilei a fost rostită cu multă claritate și viață de către Pr. M. Stăncescu-Drăghiceanu.

Cucernicia Sa deși cu gradul I, face multă cinste cercului nostru, prin frumoasele calități preotești cu care Dumnezeu l-a înzestrat.

A urmat parastas pentru pomenirea eroilor de aci, morți pentru mărirea patriei.

La ședința intimă s'a discutat despre: *Felul cum trebuie să se comporte preotul în mijlocul turmei sale, pentru ca glasul lui să fie ascultat*

și urmat, fără a-i mai da ocazie să fugă în staulul străin sectar?

La ora 1 jumătate, a urmat ședința publică la școală, deschisă și închisă de subsemnatul.

Au vorbit preoții: P. Gongescu despre: *Răstignirea și înmormântarea Domnului Iisus Christos*“.

A continuat Pr. Tr. Gină, despre: „*Invierea și arătările Mântuitorului*“.

D-nii învățători localnici și acum ca întotdeauna, ne-au dat concursul cu elevii, executând diferite coruri, poezii și alte reproduceri interesante. S'au distribuit multe broșuri. Au rezultat 120 lei, pentru fondul cultural al cercului.

III.

La 14 Mai, s'a ținut cercul cultural la *Malu*. Prezenți toți membrii, afară de Pr. Pandele Angelescu-Cacaleți. Biserica a fost foarte populată ca întotdeauna, la asemenea împrejurări, pe cari enoriașii de aci le așteaptă cu multă bucurie.

Tocmai se întâmplase ca în aceeași zi, să fie aci și o conferință medicală, la care au participat cei mai aleși membrii ai acestui corp, peste 20; d-l inspector general-medic; d-l medic primar, medicii de plăși, etc.

Au participat și d-lor la o bună parte din sf. slujbă în biserică, rămânând frumos impresionați, de felul cum știu preoții să activeze.

Predica zilei a fost rostită de Pr. B. Nițulescu, având ca temă „*Dragostea creștină*“.

Ca o încoronare a succesului obținut asupra enoriașilor, a continuat Pr. Petre Gongescu, comparând apa naturală, ca strictă necesitate a trupului cu apa cea vie, cuvântul lui Dumnezeu, ca strictă necesitate a sufletului, întru cât a fost vorba de evanghelia Samaritencei.

A urmat parastas pentru eroi. Ședința intimă a urmat la școală.

Subsemnatul fiind și învățător cu îndelungată experiență la clasă, am ținut cu elevii clasei a III-a o lecție de religie, la care întâmplător a participat și d-l prefect al județului Al. Cartoian, rămânând frumos impresionat.

Ne-a promis că se va interesa de aproape de soarta bisericii și a școalei de aci, ceea ce a și făcut, reparându-le radical.

Noi cei de aci îi mulțumim călduros și-i admirăm gestul.

După masă, la ora 2 a urmat ședința publică, deschisă și încheiată de subsemnatul.

Au vorbit Preoții: P. Gongescu, despre: *De ce aduc creștinii daruri la biserică?*“ Argumentarea cuvântului a fost făcută prin versetul din Cap. 5 și 6 din Levitic.

Au mai vorbit Pr. Traian Găină despre: *O-biceiu urât de a înjura de cele sfinte*“.

A mai vorbit un domn medic, dintre cei veniți aci, comunicând locuitorilor rezultatele multumitoare constatate cu ocazia vizitei amănunțite, efectuată în amănunțime la casa fiecărui locuitor în parte. A dat foloșitoare îndrumări igienice, referitor la hrană și aerisire, etc.

S'au distribuit multe broșuri și a rezultat un fond de 100 lei pentru Cerc.

Poporul de aci a rămas viul impresionat de mișcarea pronunțată, efectuată cu această ocazie, dând mâna doctorii trupești cu cei sufletești, pentru tmăduirea ranelor acestui înțelept popor.

IV.

A patra ședință a avut loc la 11 Iunie în com. Drăghiceanu, reprezentată prin Pr. M. P. Gongescu.

S'a oficiat slujba în sobor cu tot fastul cuvenit. Predica zilei a tuturor Sf. Părinți, a fost ținută de Pr. Traian Găină, deși însărcinarea ei fusese dată Pr. Gongescu. A urmat apoi pomenirea eroilor. După aceea subsemnatul am făcut o mică alocuțiune, aducând în discuțiune versetul următor: „Cine mă va mărturisi pe mine în fața oamenilor, voi mărturisi și eu de el în fața tatălui meu cel ceresc; iar cine se va lepăda de mine în fața oamenilor, mă voi lepăda și eu de el în fața tatălui meu“.

Am făcut aceasta cu intențiunea de a mostra pe enoriașii de aci, spre a arăta o mai mare dragoste de biserică, întrucât numărul celor prezenți la slujbă a fost cam mic. Au fost apoi anunțați enoriașii din cele două sate, pe care Pr. Marin le servește, ca la ora două p. m., să fie prezenți la filiala Rătești, unde urmează a avea loc ședință publică.

Fond pentru cerc a rezultat suma de 90 lei.

La ședința intimă, s'au pregătit în comun cânteva cântări, care să poată fi executate cu îndemânare la ședința publică.

După rugăciunea Tatăl nostru, cântat în cor, subsemnatul am deschis ședința.

S'a cântat apoi: „Cu noi este Dumnezeu“, și s'a dat cuvântul Pr. B. Nițulescu-Hodivoaia, vorbind despre „Rostul sfințitor al Sf. Botez“.

A vorbit apoi Pr. Tr. Găină despre: *Taina Sf. Maslu, ca leac Dumnezeesc*.

S'a vorbit apoi despre Sf. Taine, întrucât aci sunt câteva familii de sectari, cari le neagă.

Am încheiat apoi eu, arătând puterea cea mare a Sf. Duh, dat preotului odată cu primirea Sfintei Taine a preoției.

Ca exemplu am adus: Blestemul Patriarhului Nifon asupra Voevodului Radu, din acel timp. Aceasta am făcut-o cu intenția de a înălța prestigiul preotului local, față de cărtirea sectanților localnici și efectul dezastruos asupra lor, a blestemului preotului lor, de nu se vor întoarce din calea cea răătăcită. Poporul a rămas foarte impresionat de cele auzite.

V.

Gogoșarii-Vechi, la 27 August.

Prezenți toți membrii, afară de subsemnatul, care eram în acel timp cu copiii la examen.

De dimineață s'a oficiat sf. Liturghie în sobor. A prezidat Pr. P. Gongescu-Slobozia, arătând cum trebuie să trăiască creștinul spre a moșteni vieța de veci? S'a oficiat apoi parastas pentru eroi.

Ședința publică s'a ținut tot în Sf. Biserică, în continuare, spre a-și termina Cuc. preoți lucrul la ora 1, timpul fiind scurt, distanța dintre sate fiind prea mare, iar preoții ceruți fiecare în enoria sa de diferite servicii, nunți, morți, etc.

Cu această ocazie a vorbit Pr. Tr. Găină, despre: *Importanța cercurilor pastorale*.

La ședința intimă, ținută în casa Pr. Găină, s'a discutat despre mijloacele ce trebuiesc întrebuințate de preot, pentru a avea rezultate bune în slujba sa pastorală.

A rezultat suma de 100 lei pentru fondul cultural.

VI.

La 15 Octomvrie s'a ținut cercul în com. Hodoivaia. Au fost prezenți toți membrii afară de preoții: Pandele Amulescu și P. Georgescu. S'a oficiat slujbă în sobor. Predica zilei a fost susținută de mine.

Enoriașii au ascultat cuprinsul ei cu multă atenție. Biserica a fost relativ bine populată.

A urmat apoi parastas pentru eroi.

S'au distribuit multe broșuri cu cuprins religios-moral.

Ședința intimă a avut loc la Pr. paroh acasă.

Conform ordinului cu Nr. 1.869 al P. C. Păr. Protoiereu, am stabilit în comun, viitorul program de lucru. După masă la ora 2, a avut loc ședința publică, deschisă de subsemnatul.

Pr. Tr. Găină, a vorbit despre: „*Respectați ocârmuirea și supuneți-vă legilor țării*”.

Apoi câțiva elevi de școală, au memorat fiecare câte un psalm din psaltirea versificată de poetul Vasile Militaru, deprinși de preotul B. Nițulescu.

Apoi subsemnatul am vorbit despre: *Ținuta creștinului în biserică*”.

Fond pentru Cerc a ieșit 100 lei.

Cu această fericită ocaziune, ne-am terminat programul de lucru pe întregul an.

Acum după ce ne-am terminat lucru, putem arunca o privire retrospectivă, spre a vedea ce foloase ne-a adus această umilă mișcare a noastră?

1. Din punct de vedere practic:

Fiecare din membrii Cercului caută să fie la înălțime, față de ceilalți, prin curățenie, cântare, vorbire, etc.

Enoriașii dintr'un sat, observând odăjdiile curate la ceilalți preoți prezenți, se vor sesiza și vor strădui fără a se lăsa mai pe jos, procurând și ei preotului lor, haine curate, noi.

Preotul având mai dinainte cunoștința de data tinerii cercului în comuna sa, se va strădui ca să aibă cu această ocazie, prezenți la ședințe, câți mai mulți enoriași.

Preoții slujind în sobor, vor avea ocazie, să-și corijeze fiecare unele ieșiri în felul de a cânta, sau în oficierea sfintei slujbe.

2. Din punct de vedere ritual:

Se poate constata atenția și evlavie credincioșilor în timpul slujbei. Este o schimbare între cele ce știu și cele ce văd acum.

Predica ținută de alt preot, cu alte calități decât cel respectiv, influențează mult pe auditori.

Slujba parastasului, cu veșnica pomenire, cântată în cor, are menirea a mișca și cele mai împietrite inimi.

Membrii cercului lucrând conștient, vor atrage în jurul lor, tot mai mulți credincioși.

Ședințele publice iarăși au un rost bine determinat, mai cu seamă când participă și copii cu poezii, coruri, piese de teatru cu caracter moral.

Preot. TEODOR CRISTIAN
Președintele cerc. pastoral. „Malu”

C R O N I C A I N T E R N A

TELEGRAMĂ

CIRCULARA Nr. 11150 din 20 Octombrie 1933.

I. P. S. Sale Patriarhului Miron Cristea,

Loco

„Domnul Ministru Plenipotențiar Cădere, vizitând Asociația Creștină ortodoxă „Patriarhul Miron“, în pavilionul — Banat — a adus omagiile sale I. P. S. Voastre — Patronul acestei Asociațiuni — pe care cu smerenie vi-le împărtășește.

COMITETUL CENTRAL

CIRCULARĂ Nr. 11151/11154 din 17 Octombrie 1933.

Prea Cucernice Părinte,

Între cele de folos, ce au preoții cateheți a învăța pe elevi, sunt și cântările bisericesti, încât tinerii la absolvirea școlii primare, să cunoască toate cântările mai însemnate din duminici și praznice și întreaga Sf. Liturghie.

Pot însă să fie între preoți, mai mulți sau mai puțini, care n'au glas plăcut și puțința de a învăța pe alții cântările.

Deaceia spre a le ușura sarcina se îndatorează și îndeamnă C. Preoți ca să ceară ajutorul cântăreților de strună cu voce bună și frumoasă, să ajute la învățarea acelor cântări.

Unde preoții și-au dat silința, acolo — ajutoari de învățători, de cântăreți bisericilor — s'au înghebat chiar coruri de elevi, care cântă în biserică toată liturghia bine și plăcut. Poporul îl ascultă cu plăcere.

Este bine să învețe elevii cântările în o voce, iar unde împrejurările admit și există preoți ori cântăreți de strună cu aptitudini muzicale mai bune, acolo se pot face coruri pe două voci.

În scopul acesta profesorul de cântări bisericesti, d-l Popescu Pasărea a și redactat o broșură ce cuprind cântările Sf. Liturghii, pentru corurile bisericesti școlare, cu prețul de lei 60, și se poate procura chiar dela D-sa. Noi recomandăm tuturor această broșură.

Cu arhieriești binecuvântări.

Arhiepiscop și Mitropolit,

† MIRON

Cons. Referent, Pr. MANEA POPESCU.

Prea Cucernice Părinte,

În anii din urmă s'au dat pentru mai multe biserici, antimise noi cu iscălitura actualului Chiriarh, dar multe din oficiile parohiale n'au trimis Chiriarhului antimisele vechi.

Cum la o biserică nu pot fi 2 sau mai multe antimise, ceace ar produce abuzuri, Vă invităm a dispune strict, ca toți preoții bisericilor să trimită urgent prin oficiile protopopești toate antimisele vechi, spre a se expedia apoi la Chiriarchie, pentru păstrare în arhiva antimiselor.

În inspecțiunile ce le veți face, veți controla, ca să nu mai fie la biserici decât un singur antimis nou.

Cu arhieriești binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Consilier Referent, Prof. ȘT. IORDĂNESCU

TRECERI LA ORTODOXIE.

1. D-l *Aron D. Rotman*, de religie mozaică, a trecut la ortodoxie, primind numele de Dumitru-Ion-Teodor. Taina sfântului Botez s'a săvârșit în biserica parohială Sf. Vineri-Nouă din București.

2. D-l *Emanoil Haimovici*, de religie mozaică, a trecut la credința ortodoxă a sfintei noastre biserici, primind numele de Dumitru. Taina Sf. Botez s'a săvârșit în biserica parohială Principele Carol din București.

3. D-na *Haia Frida Haim Tiner*, de religie mozaică a îmbrățișat credința ortodoxă, primind numele de Florica-Maus. Taina Sf. Botez s'a săvârșit în biserica parohială Dichiș-Tirchilești din București.

4. D-ra *Ivonua-Suzana Marcu*, de religie mozaică, a trecut la credința ortodoxă a sfintei noastre biserici primind numele de Ivonna-Suzana Maria. Taina sfântului Botez s'a săvârșit în biserica parohială Popa-Rus.

5. D-l *Leblovici Ludovic*, de religie mozaică, a trecut la ortodoxie, primind numele de Luca. Taina sfântului Botez s'a săvârșit în biserica Sf. Niculae-Șelari din București.

Dumnezeu să-le ajute și să-le binecuvinteze noua viață în care au intrat.

P A R O H I I V A C A N T E

PREOȚI

Intrucât la primul concurs publicat în Apostolul nr. 15-16 din August 1933, pentru ocuparea postului de preot vacant dela parohia Tecuci-Kalinderu I, Jud. Teleorman, nu s'a prezentat nici un candidat licențiat sau cu studii superioare academice, se publică un nou concurs în termen de 15 zile dela apariția în „Apostolul“.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
PLATON.

Cons. Referent, Icon. ȘT. IORDANESCU

Protoeria circ. II Teleorman, Roșiorii-de-Vede. Pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Sfințești, publicat în curierul „Apostolul“ nr. 114, din 15 Iulie a. c., neprezentându-se nici un candidat licențiat în teologie, se publică al doilea concurs pe termen de 15 zile dela data publicării.

Cererile se vor înainta oficiului protopopesc.

Protopop, N. MARINESCU

CÂNTĂREȚI

Protoeria Jud. Prahova, Circ. I Ploești. — Se publică concurs cu termen de 15 zile dela data prezentului, pentru ocuparea postului de cântăreț dela biserica Buna Vestire din Ploești.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreț, majori și cu serviciul militar aranjat.

Biserica nu are locuință pentru cântăreț. Fiind numai un singur post de cântăreț, cel numit va fi nevoit să stea continuu în parohie pentru eventualele servicii.

Cererile se vor înainta însoțite de actele necesare la cancelaria oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Protopop, CONST. M. PETRE

Protoeria III Dâmbovița, publică concurs în termen de 15 zile dela data apariției în „Apostol“, pentru ocuparea postului de cântăreț la filiala Bărbuceanu, parohia Cătunu, devenit vacant prin decesul titularului Ioniță Popescu.

Candidații vor înainta cererile însoțite de acte, ocestui oficiu.

Protopop, ss H. POPESCU

M I Ș C A R E A I N C L E R

PREOȚI.

BUCUREȘTI. — Pr. N. Popescu, parohul Sf. Treime, Crucea-de-Piatră, a demisionat pe data de 1 Octomvrie. T. Nr. 9.966 din 1933.

ILFOV. — 1. Pr. N. Alexandrescu, dela parohia Ciofliceni, a fost oprit cu oprirea totală dela săvârșirea oricărei lucrări preoțești cu reținerea salariului până se va conforma ordinelor autorităților bisericești și și adreselor civile. Nr. 9.266 din 1933.

2. Pr. C. Panaitescu, parohul parohiei Tătărăni a fost pedepsit cu reținerea salariului pe 5 zile din luna Octomvrie pentru refuz de a se prezenta la cercetarea local. Nr. 10.328 din 1933.

3. Pr. N. Enăchescu dela parohia Crevedia, a demisionat din post cu data de 1 Octomvrie a. c. T. Nr. 10.615 din 1933.

2. Pr. C. Rădulescu, parohia Giulești-Sârbi, fost pedepsit cu reținerea salariului pe 30 zile din luna Octomvrie a. c. TN. 10.192 din 1933.

PRAHOVA. — Preoții parohi ai parohiei Adormirea, Urlați, Valea Nicovani și Valea Popii, au fost pedepsiți cu oprirea dela săvârșirea oricărei lucrări preoțești, cu reținerea din salariu pe 30 zile din luna Octomvrie a. c., făcându-se vinovați de insubordonare. N. Nr. 10.029 din 1933.

DAMBOVIȚA. — Pr. Ioan Săpuneanu, dela parohia Bucșani, a decedat pe data de 3 Iulie a. c. T. Nr. 10.114 din 1933.

2. Preoții Atanasie Popescu dela parohia Cătanele și T. Diamandescu dela parohia Mogoșani, a fost pedepsit cu cenzurarea salariului pe 10 zile din salariul din luna Octomvrie. T. Nr. 9.907 din 1933.

3. Diaconul Romeo Penescu dela parohia Mitropolia, Târgoviște a fost hirotonit preot pe seama parohiei Doicești, pe data de 26 August 1933. T. Nr. 7.691 din 1933.

MUSCEL. — Pr. Iordan Păcescu dela paro-

hia Leicești, a demisionat pe ziua 15 Septembrie a. c. T. Nr. 10.241 din 1933.

2. Intrucât Pr. T. Mateescu dela parohia Ederile, nu a făcut recurs în termen legal contra sentinței Consistoriului Spir. Mitropolitan Nr. 9 din 933, senință prin care a fost pedepsit cu sfat și dojană duhovnicească a rămas definitivă. T. Nr. 8.786 din 1933.

TELEORMAN. — Pr. Gh. Rizescu parohul parohiei Papa, a demisionat pe 1 Octomvrie a. c. T. Nr. 10.261 din 1933.

CÂNTĂREȚI

BUCUREȘTI. — In postul de cânt. I dela parohia Pantelimon, a fost numit cu data de 1 August, diaconul Vasile H. Popescu. T. Nr. 8.908 și 8.563 din 1933.

2. In postul de cânt. dela par. Sf. Mina-Vergu, a fost numit cu data de 1 August și recunoscut de Min. Cultelor, d-l Ilie Popescu. T. Nr. 10.612 din 1933.

3. In postul de cânt. II dela parohia Olari, a fost numit cu data de 1 Iulie a. c., în mod provizoriu d-l Tuță M. Nica, iar Onor. Minister al Instr. și Culte, l-a recunoscut pe aceeași dată T. Nr. 8.864 din 1933.

4. In postul de cânt. I dela Capela Inchisorei Văcărești, vacant prin transferarea titularului, s'a avansat cu data de 1 Iulie a. c., d-l Mirea A. Ioan, cântăreț în postul II la aceeași biserică. T. Nr. 10.377 din 1933.

5. Cântărețul Ioan Popița dela parohia Sfinții, a demisionat cu data de 1 Octomvrie a. c. T. Nr. 10.650 din 1933.

ILFOV. — Cu data de 1 Octomvrie a. c., s'a numit în postul de cântăreț I, vacant, dela parohia Berceni, d-l Apostol Constantinescu, absolvent școala de cântăreți și s'a intervenit la Onor. Minister de Instr. și Culte pentru recunoașterea sa. T. 9.039 din 1933.

2. Cântărețului I. Bilciu dela biserica Fundenii-Doamnei, i s'a ridicat pedeapsa suspendării și a oprirei salariului. T. Nr. 9.142 din 1933.

3. Cântărețul Gh. N. Grecescu și V. Popescu, ambii dela parohia Micșuneștii-Mari, a fost îndepărtați din serviciu, pentru refuz de serviciu. T. N. 10.405 din 1933.

PRAHOVA. — Cântărețul Petre Ionescu dela parohia Șipotu, a decedat pe data de 8 August a. c. T. Nr. 9.495 din 1933.

2. Cântăreții Cernat Gheorghe și Constantinescu Gheorghe, dela parohia Gura-Vitioarei, posedând diploma șc. de cântăreți a fost înaintați de Onor. Minister, spre a fi numiți bugetari. T. Nr. 9.416 din 1933.

3. Cântărețul practicant Mihail S. Pita dela parohia Boldești, părăsind serviciul, acest post s'a declarat vacant pe data de luna Iulie a. c. T. Nr. 9.494 din 1933.

4. Cântărețul Spirache Popescu dela parohia Colceag, îndepărtat din serviciu pe data de 15 Septembrie a. c. T. Nr. 9.260 din 1933.

DÂMBOVIȚA. — Cântărețul Istrătescu Ioan dela parohia Bădeni, posedând diploma școalei de cântăreți, a fost înaintat de Onor. Minister, spre a fi numit bugetar T. Nr. 9.458 din 1933.

MUSCEL. — Cântărețul I. C. Popescu dela parohia Bughea-de-Jos, a fost pedepsit de judecata protopopească cu o amendă egală cu reținerea salariului pe 3 zile în folosul statului. T. Nr. 9.933 din 1933.

2. Cântărețul C. I. Nițescu dela parohia Valea-Popii, i s'a aplicat pedeapsa reținerea salariului pe 15 zile din luna Septembrie a. c., făcându-se vinovat de abaeri disciplinare. T. Nr. 10.243 din 1933.

TELEORMAN. — Cântărețul Ștefan Marinescu dela parohia Gumești I, a fost pedepsit cu „sfatul“ iar cântărețul D. Popescu dela aceeași parohie cu „dojana duhovnicească“. T. Nr. 8.975 din 1933.

2. Cântărețul Cristea Țârcovnicul și Adam Cristea dela parohia Căldărari, pedepsiți cu oprirea salariului pe câte 15 zile din luna Septembrie pentru refuz de serviciu și nesupunere față de autoritățile bisericești. T. Nr. 10.024 din 1933.

3. Cântărețul fără școală Victor A. Tudor, dela parohia Merii-Goala, a fost îndepărtat din serviciu cu data de 15 Septembrie a. c., fiind inapt pentru serviciul de cântăreț bisericesc, neglijent și insubordonat. T. Nr. 9.918 din 1933.

VLĂȘCA. — In postul de cântăreț I dela parohia Știrbei-Vodă, vacant prin destituirea titularului, s'a numit cu data de 15 Septembrie a. c., în mod onorific d. Dumitru Tuinea. T. Nr. 9.926 din 1933.

2. Cântărețul Marin Albu dela parohia Gușreni, i s'a aplicat pedeapsa: Dojana duhovnicească. T. 9.976 din 1933.

3. In postul de cântăreț II dela parohia Co-

mana, s'a numit onorific d. Radu Lixandrescu. T. Nr. 10.525 din 1933.

4. In postul I cântăreț dela parohia Brăniștari, a fost numit în mod onorific d. Marin N. Glonț, cu începere dela 15 Septemvrie a. c. T. Nr. 10.033 din 1933.

Cântărețul I. Tănăsescu dela parohia Valea-Roșie a demisionat pe data de 15 Martie a. c. T. Nr. 9.323 din 1933.

Ș T I R I

≈ *Congresul Național Bisericesc*, întrunit în forma de *Colegiu electoral*, în zilele de 19, 20 și 21 Octombrie 1933, pentru a împlini cele trei scaune episcopale vacante, a ales: în ziua de 19 Octombrie 1933 pe P. S. Arhieru-Vicar Nifon Craioveanu episcop de Huși; în ziua de 20 Octombrie 1933 pe P. S. Arhieru-Vicar Dionisie Echan episcop al Cetății-Albe-Ismail — alegere găsită ilegală în urmă de Sfântul Sinod, pentru că P. Sfințitul candidat nu întruia toate condițiunile Legii de organizare a Bisericii ortodoxe române — și în ziua de 21 Octombrie 1933 pe P. C. Arhim Dr. Vasile Lăzărescu episcop al Caransebeșului.

Dorim noilor aleși sănătate și putere nelăntită pentru realizările creștine de cări au dat dovadă totdeauna că sunt însuflețiți.

* * *

≈ Duminecă, 5 Noembrie 1933, I. P. Sfințitul Patriarh Miron va lua parte la sfințirea măreței catedrale episcopale din Cluj.

DARURI, MULȚĂMIRI

≈ Sfânta Mănăstire Samurcăsești-Ilfov, mulțamește călduros P. C. Arhim. Iustin Șerbănescu din Sf. Mănăstire Cernica pentru că a donat noiei stăreții o veselă completă de masă pentru 6 persoane, în valoare de 2500 lei.

≈ FIUL LUI DUMNEZEU
ȘI COPIII LUI DUMNEZEU
MANUAL DE RELIGIE
pentru clasa I primară, tipărit de către Pr. Dr. Marin C. Ionescu, profesor la liceul Gh. Lazăr și la seminarul pedagogic universitar, București.

PREȚUL 25 LEI.

Se cere la autor: Biserica Culbu cu Barză.—București.

A V I Z

Direcțiunea Tipografiei Cărților Bisericești, aduce pe această cale la cunoștința tuturor Prea Cucernicilor Preoți, cari o onorează cu încrederea Sfinților Lor, și îi cer să le recomande magazinul de încredere, cu odăjdii și obiecte bisericești, că în privința aceasta se pot adresa cu toată încrederea, librăriei *Pavel Suru, București, calea Victoriei Nr. 108*, care mutându-se într'un local spațios și-a reorganizat vechiul magazin de odore bisericești.

Librăria Suru este o cunoscută firmă în mijlocul slujitorilor Bisericii și ne facem o datorie a o recomanda tuturor celor care au trebuință de obiecte bisericești, cărți religioase și teologice.

DIRECȚIUNEA

S U M A R :

1. Cuvântarea I. P. S. Patriarh	***
2. Realizări cari rămân	Pr. M. Popescu
3. Sfaturi actuale	G. B. Duică
4. Incercări de unire în Biseria Ortodoxă și cea Anglicană	P. Olteanu
5. Sărbătorirea Preotului Dumitru Măndreanu dela parohia Crevedia-Mare-Vlașca	***
6. Cercurile pastorale	***
7. Cronica Internă	***
8. Parohii vacante	***
9. Mișcarea în cler	***
10. Știri	***
11. Daruri și Mulțumiri	***